

Sara(h)

De levende God Jehovah heeft vanaf het begin der schepping gesproken en Zich bekend gemaakt. Toen de tijd gekomen was, heeft Hij Zich aan ons bekend gemaakt als de HEERE Jezus Christus, de Verlosser, Heiland en Zaligmaker der wereld.

Zo'n 2000 jaar geleden is Hij aan de mensen gelijk geworden, Zelf in de wereld gekomen als de mens Jezus.

Als mens kon Hij de schuld en de zonden van de mensheid op Zich nemen en wegdragen, door middel van kruisiging en dood.

Door Zijn opstanding uit de dood heeft Hij nieuw leven, dat met schuld en zonden niets meer te maken heeft, tot stand gebracht. Hij deelt dat nieuwe leven uit aan een ieder die het wil ontvangen. Dit nieuwe zondeloze leven betekent de vrije toegang tot de Levende God.

Ieder die zijn vertrouwen stelt op het verlossingswerk van de HEERE Jezus Christus, ontvangt dit nieuwe, reine, nooit meer eindigende leven.

Bij dat nieuwe leven behoort een aantal beloften van de levende God, namelijk:

dat u van Hem hemelse zegeningen en een hemelse erfenis ontvangt;

dat Hij u een grote en rijke familie geeft, namelijk allen die ook in de HEERE Jezus Christus geloven;

dat Hij u zal brengen naar een nieuw en eeuwigdurend Vaderland;

Hij roept ons op om Zijn zegeningen en Zijn nieuwe Vaderland de eerste plaats in ons bestaan in te laten nemen. Om alles wat de wereld ons biedt van minder belang te achten dan onze eeuwige toekomst bij Hem. Om onze hoop en onze verwachting niet meer op déze aarde te richten, waar alles toch maar tijdelijk is, maar om onze hoop en verwachting te richten op de eeuwige toekomst die de levende God ons belooft in Zijn Woord.

Vanaf het begin van de schepping wordt de mens opgeroepen om dit Woord van God te geloven en de Naam van de levende God aan te roepen, waarna God ons oproept om Hem het centrum van ons leven te maken en te vertrouwen op de door Hem gedane beloften.

Genesis 12:1-5:

Dit gebeurde ook zo bij Abram.

Hij woonde in Ur der Chaldeeën, in Mesopotamië, en Hij geloofde God op Zijn Woord, want:

De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land dat Ik u wijzen zal.

En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen!

En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

En Abram toog heen, gelijk de HEERE tot hem gesproken had; en Lot toog met hem; en Abram was vijf en zeventig jaren oud, toen hij uit Haran ging.

En Abram nam Sarai, zijn huisvrouw, en Lot, zijns broeders zoon, en al hun have, die zij verworven hadden, en de zielen, die zij verkregen hadden in Haran; en zij togen uit, om te gaan naar het land Kanaän, en zij kwamen in het land Kanaän.

Hebreeën 11:8-10:

Door het geloof is Abram, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou. Door het geloof is hij een inwoner geweest in het land der belofte, als in een vreemd land, en heeft in tabernakelen gewoond met Izaäk, (zijn zoon), en met Jakob (zijn kleinzoon), die mede-erfgenamen waren van derzelfde belofte. Want Abram verwachtte de stad, die fundamenten heeft (een eeuwige stad), welker Kunstenaar en Bouwmeester God is.

Abram en Saraï hebben lang gereisd naar dat aan hen beloofde eeuwige Vaderland en ze hebben in dat land, dat door de HEERE God aan hen beloofd was vele omzwervingen gemaakt. Maar wat zouden ze aan een eeuwig Vaderland gehad hebben als ze zelf toch niet eeuwig konden blijven leven? Abram geloofde dat de levende God voor de mens eenmaal eeuwig leven aan het licht zou brengen. (En dat heeft God ook gedaan in de opstanding van de HEERE Jezus Christus, Die 2000 jaar na Abram komen zou.) En omdat Abram dat geloofde heeft hij alvast maar dat hele door God aan hem beloofde land doorwandeld, zonder daarvan ook nog maar iets voor zichzelf op te eisen. Hij vertrouwde op Gods Woord en belofte.

De HEERE God had ook aan Abram beloofd dat zijn nageslacht zou uitgroeien tot een groot volk en zelfs tot menigten van volkeren. Dat volk zou in dit aan Abram beloofde land wonen. Abram en Saraï waren echter op hoge leeftijd gekomen en nog steeds kinderloos. Abram dacht dat zijn erfenis zou gaan naar zijn belangrijkste dienstknecht, maar God zegt daarop het volgende tot Abram:

Genesis 15:6-7:

En ziet het woord des HEEREN was tot hem, zeggende, Deze zal uw erfgenaam niet zijn; maar die uit uw lijf voortkomen zal, die zal uw erfgenaam zijn.

Toen leidde Hij hem uit naar buiten, en zeide: Zie nu op naar den hemel, en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: Zo zal uw zaad (nakomelingen) zijn!

*En Abram geloofde den HEERE; en **Hij rekende het geloof van Abram tot gerechtigheid.***

Voorts zeide Hij tot hem: Ik ben de HEERE, Die u uitgeleid heb uit Ur der Chaldeeën, om u dit land te geven, om dat erfelijk te bezitten.

Vele jaren verstreken en Saraï had nog steeds geen kind.

Wel kreeg Abram een zoon, Ismaël, bij de slavin van Saraï, Hagar, toen hij 86 jaar oud was.

Maar God sprak tot Abram dat dit niet de vervulling was van de door Hem gedane belofte, maar dat de zoon die God beloofd had aan Abram, de zoon zou zijn van Abram en Saraï.

Genesis 17:1-7:

Als nu Abram 99 jaar oud was, zo verscheen de HEERE aan Abram, en zeide tot hem: Ik ben God, de Almachtige! Wandel voor Mijn aangezicht, en zijt oprecht!

Ik zal Mijn verbond stellen tussen Mij en tussen u, en ik zal u gans zeer vermenigvuldigen.

Toen viel Abram op zijn aangezicht, en God sprak met hem, zeggende:

Mij aangaande, zie Mijn verbond is met u; en gij zult tot vader van menigte der volken worden!

En uw naam zal niet meer genoemd worden Abram; maar uw naam zal wezen Abraham; want Ik heb u gesteld tot vader van menigte der volken.

En Ik zal u gans zeer vruchtbaar maken, en ik zal u tot volken stellen, en koningen zullen uit u voort-

komen. En ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot God, en uw zaad na u.

Toen Abram 86 jaar was, bij de geboorte van Ismaël, was hij nog vruchtbaar.

Maar nu, 13 jaar later, op de leeftijd van 99 jaar, kan Abram geen kinderen meer verwekken.

Toch zegt de HEERE dat Abram tot vader van menigte der volkeren gesteld zal worden.

Als teken daarvan zal de naam van Abram ("Vader verhoogt", of "Verhoogd door de vader") niet langer Abram zijn, maar hij zal nu Abraham ("Vader van vele volkeren") worden genoemd. Abram ontvangt nu de letter ה (= h) in zijn nieuwe naam Abraham.

Abram = אַבְרָם krijgt er een letter ה bij in zijn nieuwe naam Abraham = אַבְרָהָם.

En Abraham valt nu bijna om van het lachen.

Hoewel Abraham inmiddels onvruchtbaar is, zal hij op 100-jarige leeftijd toch een zoon ontvangen.

En er valt nog meer te lachen.

Saraï, die haar hele leven al niets voort heeft kunnen brengen omdat zij geen kinderen kon krijgen, zal nu vruchtbaar worden en op 90-jarige leeftijd een zoon baren.

Haar naam zal niet langer Saraï ("heerseres", "vorstin", "mijn kracht" of "mijn heerschappij") zijn, maar zij zal nu genoemd worden Sarah ("heerseres", "vorstin").

De naam Saraï (שָׂרַי) is veranderd in Sarah (שָׂרָה).

De letter i (= י) van Saraï wordt ingeleverd en in plaats daarvan ontvangt zij de letter h (= ה) in haar nieuwe naam Sarah.

Genesis 17:15:

Nog zeide God tot Abraham: Gij zult de naam van uw huisvrouw Saraï niet Saraï noemen; maar haar naam zal zijn Sarah.

Want Ik zal haar zegenen, en u ook uit haar een zoon geven; ja, Ik zal haar zegenen, zodat zij tot volken worden zal: koningen der volken zullen uit haar worden!

Toen viel Abraham op zijn aangezicht, en hij lachte; en hij zeide in zijn hart: Zal één, die 100 jaren oud is, een kind geboren worden; en zal Sarah, die 90 jaren oud is, baren?

En Abraham zeide tot God: Och, dat Ismaël mocht leven voor Uw aangezicht!

En God zeide: Voorwaar, Sarah, uw huisvrouw, zal u een zoon baren, en gij zult zijn naam noemen Izaäk; en ik zal Mijn verbond met hem oprichten, tot een eeuwig verbond zijn zede na hem.

Romeinen 4:16-25; Hebreëen 6:12-20; 11:8-19:

Op verschillende plaatsen in de Bijbel wordt ons verteld dat:

Abraham niet op zijn eigen onvruchtbaarheid gelet heeft en ook niet op die van Sarah.

Zij hadden blind vertrouwen in alles wat de HEERE hen gezegd en beloofd had.

Romeinen 4:17-22:

Gelijk geschreven staat: Ik heb u tot vader van vele volken gesteld, voor Hem;

Abraham en Sarah hebben vertrouwd op dat wat de HEERE aan Abraham beloofd had;

Hij is immers die God, Die de doden levend maakt;

Hij is immers die God, Die roept de dingen die niet zijn, alsof zij waren?

Abraham heeft dan ook tegen alle menselijke verwachting en logica in, *geloofd dat hij zou worden een vader van vele volken, volgens hetgeen gezegd was: Alzo zal uw zaad wezen. En niet verzwakt zijnde in het geloof, heeft hij zijn eigen lichaam niet aangemerkt, dat alrede verstorven was, alzo hij omtrent 100 jaren oud was, noch ook dat de moeder in Sarah verstorven was.*

En hij heeft aan de belofenis Gods niet getwijfeld door ongeloof; maar is gesterkt geweest in het geloven, gevende God de eer;

En ten volle verzekerd zijnde, dat hetgeen door God beloofd was, God ook machtig was te doen.

Daarom is het (zijn geloof in God en Zijn Woord) hem tot rechtvaardigheid gerekend.

En ditzelfde wordt ook over Sarah gezegd:

Hebreeën 11:11-13:

Door het geloof heeft ook Sarah zelve kracht ontvangen, om zaad te geven, en boven de tijd haars ouderdoms heeft zij gebaard, overmits zij Hem getrouw heeft geacht, Die het beloofd had.

Daarom zijn ook van één, en dat een verstorvene, zovelen in menigte geboren, als de sterren des hemels, en als het zand, dat aan den oever der zee is, hetwelk ontallijk is.

Deze allen zijn in het geloof gestorven, de beloften (het eeuwige Vaderland) (nog) niet verkregen hebbende, maar hebben hetzelfde (de vervulling van Gods beloften) reeds van verre gezien, en geloofd, en omhelsd, en hebben beleden, dat zij (slechts) gasten en vreemdelingen (pelgrims) op de aarde waren.

Abraham en Sarah geloofden wat God beloofd had over de komst van nageslacht, hoewel zij door hun ouderdom beiden onvruchtbaar waren.

Zij kregen een naamsverandering, als de uitbeelding van het verschijnen van iets nieuws.

Ze zijn weliswaar dezelfde personen gebleven, maar toch waren ze nu anders.

De Hebreeuwse letter ה (de klank komt overeen met onze letter h) heeft getalswaarde 5.

In de Bijbel spreekt het getal 5 : over geestelijke, hemelse, verborgen, onzienlijke dingen;

: over de Genade van God;

: over het werk van Christus tijdens Zijn 2000 jaar van verberging.

Er is nog iets bijzonders met deze letter ה (= h): De ה aan het einde (als uitgang) van een Hebreeuws woord, betekent dat dit woord vrouwelijk is.

Dit verschijnsel kennen we ook in andere talen,

waarbij de uitgang van een woord vertelt of dat

woord mannelijk, vrouwelijk of onzijdig is en tevens

welk lidwoord aan dat woord vooraf behoort te gaan.

In de Bijbel zijn de begrippen "vrouwelijk" en "mannelijk" relatieve begrippen.

In de Bijbel is het "mannelijke" het gevende en het "vrouwelijke" is het ontvangende.

De Schepping staat tegenover de Schepper, als het vrouwelijke tegenover het mannelijke.

De Schepping ontvangt het leven van de Schepper.

De Schepper is de Gever van leven aan de Schepping.

Zo is ook elk schepsel relatief gezien vrouwelijk ten opzichte van de Schepper.

Het schepsel is voor het ontvangen van leven, en zeker "nieuw" leven, afhankelijk van de Schepper.

De Bijbel spreekt over "Het Zaad", het levengevende, bij uitstek mannelijk product, als "het eeuwig-blijvende Woord van God.

Als wij dit levengevende Woord van God, "het Zaad der wedergeboorte", toelaten in ons hart en in ons leven, dan zal dit eeuwige vrucht, nieuw leven, in ons voortbrengen.

Dit wordt uitgebeeld in de ה, een h (de vrouwelijke uitgang), die zowel Abram als Saraï in hun naam ontvingen.

Abram werd Abrah**h**am.

Saraï werd een Sarah**h**.

Op grond van hun geloof en uit de rijkdom van Gods genade, uitgebeeld in het ontvangen van de ה (= 5 = genade) in hun naam, werden ze allebei vruchtbaar en ontvingen zij de zoon, die hen door de levende God beloofd was.

Abram = אברם = de Vader verhoogt; verhoogd door de Vader

Abraham = אברהם = Vader van vele volkeren

Saraï = שרַי = heerseres, vorstin, mijn kracht, mijn heerschappij

Sarah = שרה = heerseres, vorstin

De Hebreeuwse letter י (is jod), is gelijk aan onze letter i.

Deze Hebreeuwse letter (י = jod) heeft getalswaarde 10.

Deze letter י (= 10), aan het einde van Saraï, wordt gedeeld in 2 keer een ה (= 5).

Er is nog iets anders in verband met de letter י (= jod = 10).

De naam van Saraï eindigde eerst nog met deze letter י.

Als deze letter aan het einde van een woord staat, dan heeft deze letter de betekenis van het bezittelijk voornaamwoord "mijn" en wijst deze letter op het mannelijk aspect.

Wanneer Saraï haar naam noemde, dan zei ze daarmee eigenlijk: **mijn** kracht, **mijn** heerschappij, waarmee ze dus wees naar haar eigen, natuurlijke kracht, heerschappij, haar eigen potentie.

Terwijl haar probleem was dat ze vanaf haar geboorte al onvruchtbaar bleek te zijn.

Ze kon van nature geen zoon, en dus geen nieuw leven voortbrengen.

Ze kon eigenlijk uit zichzelf niets blijvends tot stand brengen.

Haar naam mocht dan zeggen dat ze een krachtige vorstin en heerseres was, maar van nature had ze helemaal niet de kracht om nieuw leven voort te brengen.

En typologisch:

Als haar naam Saraï, en dus mannelijk, was gebleven, zou ze onvruchtbaar gebleven zijn en geen zoon hebben kunnen krijgen.

En zo ook Abram, die zijn kracht om een zoon te verwekken door ouderdom al kwijt was.

Niet door hun eigen kracht en eigen potentie, maar alleen door de kracht van God en geloof in Gods beloften konden ze nieuw leven voortbrengen.

Want op grond van hun vertrouwen daarop en door Goddelijk ingrijpen, werden ze beiden alsnog vruchtbaar.

Door hun aanvaarding van Gods Woord en door Zijn genade (uitgebeeld in de Hebreeuwse letter **ה** (getalswaarde 5 = genade), die in hun naam (je naam is de uitdrukking van je wezen) kwam, ontvingen zij alsnog het door God beloofde nieuwe leven, de door God beloofde Zoon.

In de naam Sara(h) wordt dan ook weergegeven, dat je een vorstin wordt genoemd omdat je gehoor hebt gegeven aan het Woord van God en de beloften van God. Dat je daarop je vertrouwen hebt gesteld en die hebt toegelaten in je leven en wezen. Daarom kan een Sara(h), een vorstin, uitzien naar Nieuw Leven, Goddelijk Nieuw Leven, namelijk het Leven van de HEERE Jezus Christus.